

Men det ville være velgørende, hvis ministeren tog de ting op, og heri skal også ligge en opfordring til, at man prioriterer oplysningsarbejdet omkring det nordiske mere, og at man derfor afsætter flere penge fremover.

Så til sidst: Det er en god ting, at man i den danske formandsperiode inden for Nordisk Ministerråd tager spørgsmål om velfærdsstaten op. Det er spændende, og det er jo også spændende, i hvilket omfang velfærdsstaterne blandt de nordiske lande, som er med i EU, vil kunne bevares, og vil kunne bevares, hvis man tilslutter sig den fælles europavaluta, euroen. Det spørgsmål regner jeg med kan komme op.

Til allersidst: Det ville være velgørende, hvis man ikke hele tiden fra regeringens side definerede det nordiske samarbejde i forhold til EU, at det er et supplement, men at det har en værdi i sig selv.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Først vil jeg gerne takke alle ordførerne for deres indlæg og for den debat, som de har bidraget til. Der er blevet stillet nogle enkelte konkrete spørgsmål til mig, men derudover vil jeg også gerne kommentere enkelte af de temaer, der er blevet rejst af ordførerne.

Fru Dorte Bennedsen understreger ganske kraftigt, at det er vigtigt at understøtte sprogførståelsen i de nordiske lande. Det er regeringen fuldstændig enig i, og det er også et relativt pænt prioriteret område i budgettet. Der er flere ordførere, der nævner Nordplus-miniforsøget som noget, der kan bidrage til det, og det er jeg også enig i. Jeg vil i den sammenhæng gøre opmærksom på, at der jo er et kæmpestort mere uformelt samarbejde, som tangerer udvekslingsarbejde omkring børn og unge, nemlig venskabsby- og venskabskommunesamarbejdet på det mere – om jeg så må sige – frivillige plan.

Når jeg trækker det frem her, så er det ikke, fordi jeg vil underkende betydningen af, at det nordiske budget og de nordiske initiativer prioriterer det her område højt, men for at gøre opmærksom på, at der altså på græsrodsplan og på decentralt plan allerede er en meget lang tradition, som jeg ikke synes man skal underkende betydningen af, og som jeg tror, at de, der er engageret i det frivillige arbejde, også vil være glade for at man politisk anerkendte.

Så spørger fru Dorte Bennedsen til det nordiske hjemmemarked, om regeringerne vil tage et

skridt nærmere til det område på baggrund af en rapport, der henvises til, om emnet, som hedder »Nordisk Hjemmemarked«, tror jeg.

Det er et tema, som med mellemrum drøftes i de ministerråd, som beskæftiger sig specielt med de her spørgsmål. Jeg vil bare pege på en enkelt vinkel på spørgsmålet. Det nordiske samarbejde blev påbegyndt formelt i 1952, og alle i denne sal er jo ganske vel vidende om de forsøg, der har været gjort igennem årenes løb på at finde – også før 1952 – løsninger på de udfordringer, som de nordiske lande og andre lande i Europa har oplevet de stod over for; dér har man forsøgt at finde nordiske løsninger, nordiske svar på de udfordringer. Og det er også velkendt for alle, at det, der har haft mest succes i de forsøg, vel i virkeligheden har været Nordisk Råd. Der tror jeg til gengæld også, at det er meget vigtigt, at vi holder fast i det samarbejdsforum og den konstruktion, som det samarbejde er udtryk for.

Det betyder ikke, at vi ikke skal ændre på det løbende, men det giver jo stof til eftertanke, når man kan konstatere, at i 1999 er der tre lande i den nordiske kreds, som er med i det europæiske indre marked, altså i EU, og der er to af de nordiske lande, som er tilknyttet det samme fællesskab igennem EØS-aftalen. Og det betyder, at der faktisk er skabt et nordisk hjemmemarked via EU-samarbejdet.

Jeg nævner kun den vinkel på problemstillingen eller på temaet, fordi jeg synes, det er fair at trække det frem. Hr. Frank Dahlgaard skal ikke opfatte det som noget, der skulle være vand på hr. Frank Dahlgaards mølle; jeg konstaterer bare, at det nordiske samarbejde og EU-samarbejdet er to helt forskellige typer samarbejde. Og begge typer samarbejde har sine fordele og ulemper.

Så igen til fru Dorte Bennedsen, der gør opmærksom på vismandsgruppens arbejde og hele debatten omkring det nordiske samarbejdes internationale rækkevidde, som jo er vokset kolossalt meget igennem 1990'erne. Det vil man også kunne erkynde sig om, når man læser det danske formandsprogram, som jo offentliggøres i forbindelse med sessionen, at det er imponerende, hvad det nordiske samarbejde er involveret i, både nærøkonomisk og europæisk og længere uden for Europas grænser. Der har været nævnt eksempler heroppefra.

Jeg er enig i, at det ikke skal skygges for de indre nordiske problemstillinger. Og jeg tror, det er meget vigtigt, og jeg vil selv, da det også er